

Algemene economie: vakspecifieke toelichting en tips

- De leraar geeft een les in het vak economie urgentie door er voor te zorgen dat het geleerde ergens over gaat, verbonden is met wat leerlingen weten en om hun heen waarnemen. Dat vraagt dus om een pakkend begin. De Open Universiteit heeft een aantal van die aandachtsrichters verzameld. Zie: <http://www.ou.nl/documents/14300/5dccab25-c396-488a-bcbc-1530e4090570>
- In de verbinding van een nieuw economisch begrip met wat kinderen al weten en kunnen, gaat wel eens wat mis. Meer specifiek, er ontstaan fouten, slordigheden en misconcepten. Het is fout om in de definitie van de prijselasticiteit van de vraag de procentuele verandering van de prijs bovenaan, het is slordig om bij het berekenen van procentuele verschillen op het rekenmachine de ene keer nieuw min oud gedeeld door oud en de andere keer oud min nieuw gedeeld door oud te doen en het is een misconcept om te denken dat een steil verlopende vraaglijn inelastisch is. De Open Universiteit heeft 25 casussen rond deze problematiek verzameld. Zie: [file:///C:/Users/Ton%20van%20Haperen/Downloads/Vakdidactiek_en_Economie%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Ton%20van%20Haperen/Downloads/Vakdidactiek_en_Economie%20(1).pdf)
- Kinderen krijgen economische begrippen gepresenteerd in een leerboek, met opgaven. Ook legt de docent de begrippen uit. Dit zogenaamde 'chalk and talk' onderwijs, niks mis mee. Maar het ervaren van die begrippen, in een spel of experiment, kan de betekenis wel degelijk verdiepen. De Vrije Universiteit heeft een zestal van die experimenten uitgewerkt en op video voorgedaan. De moeite waard. Zie <http://www.expertisecentrumeconomie.nl/lesmateriaal/videos-experimenten/>

Concepten, contexten en hele taken

De doelstelling van het economieonderwijs is de zogenaamde transfer; het herkennen en productief aanwenden van economische concepten in verschillende contexten. Maar ja, concepten, daar zijn er acht van. En daar hangen elke keer tientallen begrippen en technieken onder. Kortom, die concepten houden niet altijd even goed die begrippen en technieken bij elkaar. En zonder samenhang, geen hele taak. Misschien is het daarom toch handiger om bij de planning van lessen de drie gangbare vakperspectieven te hanteren. Simpelweg micro, gedrag en macro. Micro economie bestudeert het rationeel gedrag van consumenten en producenten, de gedragseconomie voegt daar elementen uit de psychologie aan toe en de macro economie bestudeert economische systemen als geheel. Neem dan bijvoorbeeld de arbeidsmarkt. Die kun je vanuit die drie vakperspectieven benaderen. Allereerst als een

markt die vraag en aanbod bij elkaar brengt, met een daarbij horend niveau van het loon en de werkgelegenheid. Maar loonvorming is ook een onderhandelingspel tussen twee oligopolisten; de elites van de werkgevers en de vakbonden. En dan is er nog de nationale welvaarts kwestie. Denk daarbij aan arbeidsparticipatie en werkloosheid. Deze drie perspectieven zijn in wezen drie hele taken. En ze bieden bij de lesplanning meer zicht op het aanleren van een transfer dan een woud van begrippen, verdeeld over acht concepten.